अग्न्येत्यादि। अग्न्याहितजनप्रह्वे आदिनाग्नौ जने प्रवणे वाहि ताग्न्यादिषु पूर्व्वनिपातः तस्मिन् विजिगीषापराङ्मुखे त्यक्तरा ज्यत्वात् तापसे रामे तपःसहस्राभ्यां विनिनी अपचेत्यण् निष्णस्य तव नीतौ पटुप्रज्ञस्य कस्माद्धेतोः संरम्भः रोषः ॥ १११ ॥ ज०म०

अग्न्येत्यादि। कस्माद्वा तव तापसे रामे संरम्भः क्रोधः कीदृशे अग्न्याहितजनप्रह्वे याज्ञिकजनेषु नम्रे अग्निराहितोयेन सोऽ ग्न्याहितः क्तान्तस्य पूर्व्वनिपातश्चौत्सर्गिकः अत्र तु आहितादि रग्न्यादेरिति सूत्रेण क्तान्तस्य विकल्पेन परनिपातइति परः स्वमते पूर्व्वनिपातपरनिपातयोरन्वयबोधेन कर्त्तव्यत्वं नियमा भावात् तथात्वे विवक्षाधीनत्वादुभयपदं सिद्धमेव विजिगीषा पराङ्मुखे विजेतुमिच्छा विजिगीषा तत्र पराङ्मुखे विगतस्पृहे कीदृशस्य नीतिनिष्णस्य नीतौ पण्डितस्य ॥ १११ ॥ भ०

न सर्व्वरात्रकल्याण्यस्त्रियोवा रत्नभूमयः। यं विनि र्ज्जित्य लभ्यन्ते कः कुर्य्यात्तेन विग्रहं ॥ ११२ ॥

नसेत्यादि। यं विनिर्जित्य सर्व्वरात्रं कल्याण्यः श्रियोन लभ्यन्ते सर्व्वाश्च तारात्रयश्चेति पूर्व्वकालेति सः अहःसर्व्वेत्यादिना अच् सर्व्वरात्रं कल्याण्यइति सः न रत्नभूमयः रत्नाकराः रत्नानि भूमयश्चेति सः कः तेन सह विग्रहं कुर्य्यात् सन्धिरेव युक्तः ॥११२॥ ज०म०